

Duchovní obnova postní – čtvrtý týden

Antifona LAETARE: Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sáť do sytosti potěšení z jejích prsů. (Izajáš 66, 10-1)

Starozákonní čtení: 1. Samuelova 16,1-13

1 Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“

2 Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: ‚Přicházím obětovat Hospodinu.‘“

3 Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím.“

4 Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“

5 Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu.

6 Když se dostavili a on spatřil Eliába, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“

7 Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.“

8 Jišaj pak zavolal Abínádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“

9 Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“

10 Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“

11 A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odvětil: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“

12 Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho! To je on.“

13 Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále.

Několik znaků podtrhuje teocentrický charakter vyvolení. Nebyl to Samuel (navzdory svému prestižnímu postavení), kdo vyvolil, ale Hospodin. David byl přitom nejmladší (snad nejmenší, příslušné hebrejské slovo se dá přeložit oběma způsoby). Volba menšího je běžným starozákonním (i novozákonním) motivem (volba Jáкова místo Ezaua – Gen 25,23; David je "menší" jednak svojí postavou, která je v kontrastu s výškou Saulovou (9,2; 10,23), jednak svým postavením v rodině: zatímco všichni

členové byli shromážděni kolem vzácného hosta, on pásal ovce. Dokonce se zdá, že jeho otec na něj skoro zapomíná a je pak překvapený touto Boží volbou: "Zůstává ještě nejmladší ..." (v. 11). Avšak "Bůh si vyvolil ty, kteří nejsou vůbec nic, aby zlomil moc těch, kteří jsou něco" (1 Kor 1,28). Tím vším se ještě víc podtrhuje, že jeho vyvolení je jedinečným dílem Hospodinovy suverénní volby. Další rys jeho mimořádného vyvolení je pomazání duchem, který na něm zůstal "od toho dne i nadále".

Trvalé přebývání Hospodinova ducha v životě Davida (v. 13) je předobrazem přebývání Ducha svatého v srdci pokřtěného.

Druhé čtení: Efezským 5,8-14

8I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.

9Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda;

10zkoumejte, co se líbí Pánu.

11Nepodílejte se na neúčinných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem.

12O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit.

13Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde.

14A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.

V prvotní církvi se křest označoval jako "osvícení". Autor listu Efezanům navazuje na toto pojetí a rozvíjí protiklad "temno – světlo". Křesťané byli kdysi tmou a konali skutky temnoty, avšak nyní jsou světlem v Pánu, a proto mají vyzařovat velikonoční záři vzkříšeného Krista. Pokud se věřící stali ve křtu světlem, mají také žít jako synové světla: životem "ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a pravdě". Kristovo světlo pomáhá také rozlišovat a rozpoznat Boží vůli, pojmenovat a odsoudit skutky tmy (ne však hříšníka!). Takové jasné rozpoznání skutků tmy znamená probudit se ze spánku, z netečnosti vůči hříchu. Tím se zpřítomňuje Kristovo vzkříšení a jeho světlo může prozářit temnotu.

Evangelium: Jan 9,1-41

1Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý.

2Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“

3Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.“

4Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

5Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“

6Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči
7a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe.“ (To jméno znamená ‚Poslaný‘.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl.

8Sousedé a ti, kteří jej dříve vidali žebrat, se ptali: „Není to ten, kdo tu sedával a žebral?“

9Jedni říkali: „Je to on.“ Jiní pak: „Není, ale je mu podoben.“ On sám řekl: „Jsem to já.“

10I řekli mu: „Jak to, že se ti otevřely oči?“

11Odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: Jdi k Siloe a umyj se! Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím.“

12Řekli mu: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“

13Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům;

14toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla totiž sobota.

15Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: „Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím.“

16Někteří z farizeů říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní naopak říkali: „Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?“ A došlo mezi nimi k roztržce.

17Řekli tedy znovu tomu slepému: „Za koho ty jej pokládáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“

18Židé nevěřili, že byl slepý a že prohlédl, dokud si nezavolali jeho rodiče

19a nezeptali se jich: „Je to váš syn, o němž říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že nyní vidí?“

20Rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý.

21Jak to, že nyní vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, také nevíme. Jeho se zeptejte, je dospělý, ať mluví sám za sebe!“

22To řekli jeho rodiče, protože se báli Židů, neboť Židé se již usnesli, aby ten, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagógy.

23Proto řekli jeho rodiče: Je dospělý, zeptejte se ho!

24Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník.“

25Odpověděl: „Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím.“

26Řekli mu: „Co s tebou učinil? Jak ti otevřel oči?“

27Odpověděl jim: „Již jsem vám to řekl, ale vy jste to nevzali na vědomí. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“

28Osopili se na něho: „Ty jsi jeho učedník, ale my jsme učedníci Mojžíšovi.

29My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“

30Ten člověk jim odpověděl: „To je právě divné: Vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči!“

- 31 Víme, že hříšníky Bůh neslyší; slyší však toho, kdo ho ctí a činí jeho vůli.
- 32 Co je svět světem, nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepého od narození.
- 33 Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by nic takového učinit.“
- 34 Odpověděli mu: „Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho.
- 35 Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“
- 36 Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“
- 37 Ježíš mu řekl: „Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví.“
- 38 On na to řekl: „Věřím, Pane,“ a padl před ním na kolena.
- 39 Ježíš řekl: „Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.“
- 40 Farizeové, kteří tam byli, to slyšeli a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“
- 41 Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme. A tak zůstáváte v hříchu.“

V liturgii se tento text předčítal po mnoho století při přípravě katechumenů na křest. U slepce se totiž jasně ukazuje růst víry: Ježíš je pro něj nejprve člověk, pak prorok poslaný od Boha a nakonec "Syn člověka a Pán". Ježíš neotevřel pouze jeho vnější oči, ale především oči jeho srdce. Slepce uviděl světlo světa a stal se synem světla: zažil ono osvětlení, které je darem křestního zasvěcení Scarano Angelo

Čtení textu

Navrhované rozdělení: čt-pá SZ text, so-po evangelium, út-čt epištola

Číst nejlépe ráno!

Zkusit si postupně (třeba každý den něco) odpovědět na tyto otázky:

O čem to čtení je?

Co se o tom ve čtení říká?

Obsahuje čtení nějaké povzbuzení, potěšení či zaslíbení?

Za jakých podmínek či okolností?

Obsahuje nějaké napomenutí či varování?

Najdu v něm příklad k následování nebo konkrétní návod k jednání?

Co říká čtení o Bohu a člověku

Zastavení během dne

Během dne si text alespoň jedenkrát znovu přečíst ale nepřemýšlet nad ním! Jen nechat Boží slovo zaznít v ústech a v srdci!